

Günaydın Ülkem

– AliKemal · 19 Temmuz 2016

Günaydın ülkem,
Uyan artık.
Evlatların VATANIN HER SATHINDA DİRENİYOR...
Haydi, artık bir yol çiz kendine,
takip et yüreğin yettiğince!...

*

Yeni bir Ütopya yaratmak için bir araya toplanalım.
Herkes saklandığı yerden el sallayarak gelsin ve kendi doğrularından bahsetsin.
Henüz doğrulanmamış doğrularımızdan, ya da doğrulanmasına geç kalınmış doğrularımızdan bahsedelim.Evet, evet! Kalabalıklaşalım doğrularımızla elele! Kalabalıklaştıkça masumlaşalım.
Masumlaştıkça bağımsızlaşalım...
Hırçın bir deniz gibi arada bir dalgalansak da boğulmayalım, çabucak durulalım. Boğulacak gibi olsak da, kendimize cankurtaran olalım.
Aka külliye eğersek de karaya da eyvallah diyebilelim, yoksa dediğim dedik inadı sevimsizleştirir adamı.
Güne günaydın diyerek kolkola girelim, bir ömürle kenetlenelim. Serap çöle dönüştükçe yeni bir su kaynağı görelim. Kumlar ağızımıza burnumuza doldukça tükürelim, temizleyelim ağızımızı, burnumuzu.
Gamlanmayalım, şenlenelim. Garipsendikçe kendi kendimize hırslanalım, başlayalım o hırsyla yeniden.
Birbirinin aynı çarpan milyonlarca yüreğin tümlüğü içinde başaralım. Farklılaşmış yüreklerle farklılıklara sebep olmayalım.
Aynılaşalım. Aynından çoğaldıkça dört bir yana dağılalım. Dağıldığımız her yere dolalım. Yeni yeni şeyler keşfedelim. Karşılaştığımız yenilikler korkutmasın bizi şaşırsalar da, şaşırdıkça öğrenelim, öğrendikçe paylaşalım. Paylaştıkça barışalım. Dolduğumuz her yere huzurumuzu boşaltalım.
Her şeyin anlamı değişecektir zamanla ya, anlamı değişmeyecek tek şeyin mutluluğumuz olduğunu kanıtlayalım. Mutluluğumuzla aramıza barış katalım. Gitgide daha büyük bir dünyamız olsun.
Dünyamızın yönetimini emanet edeceğimiz herkes güven olsun. Biz onunla oldukça o biz olsun.
Duraganlığı aşalım. Planlar yapalım, uygulayalım, büyüyelim. Büyüttüğümüz her yerimize barışı sokalım.
Dolambaçsız, dimdik yürüyelim ve her aradığımızı kolayca kavuşalım. Bazen şaşırsak da yolumuzu pusulaya hiç ihtiyaç duymayalım. Yüreğimizin gösterdiği istikamette ilerleyelim. İlerledikçe yollar tüketelim ve sonra dönelim; bir ilerleyip iki, üç dönelim...

*

Yok, yok, vaz geçtim. Herkesin doğrusu kendine...
Herkes için aynı doğruyu bulmak ne mümkün?

Her renk ya ak, ya kara... Her yerde, herkeste, her şeyde aynı ikilem.

En iyisi, kendi dünyamızda yaşamayı sürdürelim biz.

Başkalarının kurmakta oldukları yenedünyaya uyum sağlayabilmek için de, kendi kendimizi değiştirmeye başlayalım.

Hem canım, diktatörlüğün ne zararı olurmuş bana, ben efendi efendi yaşadıktan sonra.

"Yaşasın diktatorya!"

*

Ama... Ama, bu da teslimiyetçilik! Yani, onursuzluk, kişiliksizlik...

Bu kadar da olmaz; olmamalı.

Ne yapsak ki?

Haydi, en iyisi yenibaştan doğurulalım...

Tabii ya, her doğurulan yeni bir başlangıcın umudu olsa... Her başlangıç sevgi ve aşk üstüne kurulsun... Ve her ölümlerle beraber azalmasa sevgi de, aşk da... Elimizin değdiği her şey masumiyet olsa...

Tüm yasalarımızla birlikte... Doğuruldukça çoğalsak... Yasalarımızın kanatları altında birleşsek... Hep bir arada kalsak... Hepimiz bir olsak... Bir olsak da, bir o kadar farklı kalsak; ama, bu farklılıklarımızı sorgulamasak. Farklılaştıkça aynılaşsak, ayrıştırılmasak... Bu halimize çok gülsək, bir o kadar da ağlasak... Ağlasak...
